

Prvomájová 2006

aneb

...je jaro, všechno kvete...

Prvomájová

28.4 - 1.5.

Sraz je kde? No hádejte! No ano, na Vinohradech. Tentokrát v 18.00. V 18.30 odjezd na vlak. Tolik plán. Navigaci má Jana, tak uvidíme co z toho vyleze.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	0	497	0	0	16

Máme odpoledne, čas se blíží k době srazu, všechno vypadá dobře. Stihla se halda práce na kolech Michala a Přítelky, oba mají předbaleno, a je to tady. Krátce po 15tě odřekla start Přítelka. Nastává poměrně dramatický posun protože se tím zcela narušilo rozdělení dvojic a s tím související harmonogram připojování a odpojování členů výpravy z akce. Kromě toho už Jana koupila lístky na vlak.

Dig.

Tak teď jsem konečně pochopil to nabízení lístku ve vlaku.

Plš.

Scházíme se před pátou. První dorazil Michal a to je dobře, protože je nutné ho proškolit v oblasti stavby a provozu doupat. Jo, to jsem se nezmněl. Letos poprvé jedeme se spaním venku. To s sebou nese trochu fofru, protože jsme na poslední chvíli jednak vystrojovali kolo Michala a Přítelky a taky došivali Viktorovo doupě, které jim půjčjí.

Michal je velmi chápavý a tak instruktáž probíhá hladce a rychle. Přišla Jana. Vrhla se na balení a zároveň se účastnila instruktáže. Krátce na to je tu Hanka. Ta už jen dobaluje. A pak volala Tatranka, že je na Budějovické. Právě odbíjí 17.40. To stíhá. Dig.

Uff, zaměnila jsem si totiž sraz a odjezd vlaku, což je vysvětlení, které možná někoho překvapí... ale nedokážete si představit, jak pak uvedení informací na pravou míru člověka uklidní, dokonce natolik, že se otočí na patě a přibalí náuteky do deště a nepohody.. Trn.

My zatím v klidu dokončujeme přípravy k odjezdu. Přichází zcela provlhlý Plašan. Prý je venku moc pěkně. No, to se teda těším! Dig.

A taky, že ja. **Pěkně** přišlo. Mám pocit, že prší vždy, když se chystám na akci Hells. ☺ Plk.

Ve čtvrt je tu Tatranka. A krátce po půl vyjždíme. Přejezd je krátký a stručný. 3. nástupiště Hlavního nádraží, vlak do Hradce Králové. Prší. V tomto okamžiku jen málo. Nakládka probíhá rychle a úspěšně. Vlakvedoucí je srandista a všechno nechává na nás. A zdá se být spokojen. Jana zařídila agendu a pak jsme našli volné kupé a na nejbližší hodinu jej obsadili. spolu s námi cestuje Jarka. Kolegyně Hanky z práce a horlivá čtenářka našich výplodů. Konečně prý nás vidí naživo. Překvapuje mě, jak nás pěkně zná jmény. Prý se to naučila ze zpráv kde je jednoduché přiřadit jméno k obrázku. Cesta probíhá klidně a pohodově, bavíme se o všem možném. Akorát mě trochu pobolívá pazouř. Dig.

Ono se není čemu divit, že Tě pobolívá když si necháš pařátek odborně provrtat skrz naskrz 4 dny před výpravou... Hnk.

Vystupujeme v Poděbradech. Je to skvělý, neprší tu. Vykládka probíhá stejně rychle a úspěšně jako nakládka. Vlak odjel a kromě nás a Jarky jsou na celém nádraží ještě 3 lidé. Přípravy k odjezdu.

Tentokrát je to spojeno i s konzumací kafe z automatu. Žejo, Tatranko!! A konečně odjezd. Začíná poprchávat a šerí se. Jede se velmi dobře. Jen Tatranka se málem ztratila hned na první křižovatce. Jistě to způsobila káva z automatu! A vzhůru do nulového provozu. Tak si tak v klidu jedeme, kecáme, hraje hajítko, Jana naviguje a je dobře. Až nás silnička vyplivla na silnici č. 32. Po té jet nechceme. Kousek zpátky je další silnička a na ní závora. To určitě bude a naše. Po 100 metrech vidíme, že není. Zase nás vyvrhla na 32ku. Dobře, co se dá dělat, pokračujeme po ní. Pořád se jede dobře, akorát prší. A než se nám silnice stihla zprotivit, zavelela Jana: směr les vlevo hajdy vpřed! Aááánoóóó, budeme spiiiiiinkat... Zajeli jsme mezi stromy a našli ideální místo pro tři doupata. Prší stále víc. Stavíme s Hankou tzv deštivou verzi. Ostatní přihlížejí. Zvlášť Plašan, který doupě nejen nikdy neviděl, ale také o něm neslyšel.

Dig.

Podobýkám, že jsem o něm aspoň četl ve starších zprávách.

Plš.

Ale s Michalem jsou šikovní a tak mají i oni po chvíli postaveno. I holkám se vede dobře a tak když po půl hodině jdu na kontrolu jestli jsem ještě chlap, jsou všichni pěkně v suchu a v suchém. S Hankou si vaříme polévku a po její konzumaci nevíme o světě.

Dig.

Nejenom vy, i u nás se spalo jako v chaloupce z mechu a kapradí.

Plš.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Budčeves	37,3	523	26,3	17,1	7-18

Ráno 29.4. sobota

Probouzíme se a neprší.

Dig.

To je snad nejhezčí dárek k sobotnímu ránu. Zase uteču nepřijemnému vylezání do deště a balení v mokru. Brr, máme opět štěstí!

Hnk.

Vstáváme v osm. Probíhají první letošní ranní činnosti v doupatech. A samozřejmě probírání nočních zážitků. Bylo jich spousta na tak krátkou dobu spaní. Dig.

Jojo. Víte například, jak vyburcovat smysly z nuly na sto během půl vteřiny? To se takhle uprostřed noci převracíte, posloucháte kapky deště, libujete si, že jste v suchu, doufáte, že tato romantika do rozbřesku skončí, když tu najednou... Co to sakr... zatr... kdo to sem ... koleno zavadí o cosi jako vodní postel, jenže nikoliv zespodu, ale shora, a to je blbý, a to že moc... Litovala jsem,

že nemám víc tlapek a tlačila vodu z děsného lavoru pryč s údešnou vidinou neoduratné sprchy... Úlevu uystřídal šok č. 2, když mi došlo, že vůbec netuším, jak moc se plachta shrnula a kamže to ta voda vlastně teče???? Vše dobře dopadlo, tedy spíš uteklo. Jasně, že se mi před očima proběhla minulost včetně užití náhradních kolků, kotvicích odděleně fólií a zadní, nedopatřením o mrtí kratší, šňůry. Trn.

Posnídali jsme, a začalo balení. Nebylo by bývalo nijak dramatické, kdyby se kluci nerozhodli usušit plachtu. Že je to poněkud pitomost pod mokkými stromy a za úplného vlhka? No, zdá se. Ale to už je Plašan na stromě a váže tam jednu z křížových šňůr. Druhou upevňuje Michal poněkud zdrženlivěji ze země. A pak přes soušňůří přehazují plachtu.

Pravda, trocha vody z ní stekla, ale kvůli tomu bych se já rozhodně neexponoval. Zejména teď s velmi omezenou použitelností hojícího se pařátu. Já vím, táhni a srůstěj... Jana vyslovila tezi o odjezdu v devět. V žádném případě jí do toho nechci mluvit, ale nějakou dobu už jezdím a jak to tak pozoruju, za půl hodiny rozhodně neodjedeme.

Nicméně balíme a ve čtvrt na deset jsme připraveni k opuštění místa noclehu. Po oblečení ne úplně suchých věcí se přesunujeme na silnici a po ní jedeme až do 16 km vzdáleného Jičína.

Hned na předměstí zastavujeme u potravin a jdeme na plánovaný nákup. A zase jedeme. Je zataženo, ale neprší a jede se dobře. Zastavujeme na oběd v Libuni. Pěkné, příjemné, jedlé.

Po obědě svítí sluníčko až tak, že se dáváme do triček. Jedeme zvlněnou krajinou většinou z kopců. A jak si tak povídáme, přišel na přetřes zážitek z Rakouska, kde jsem pozdravil velkou sirénou souběžně jedoucí mašinku a ona mi vypískla v odpověď. A hele, dojíždí nás vlak. Zkusíme co to udělá v Čechách. Vyčíhnuł jsem si místo, které bylo trati nejbližší, opřel se o tlačítko sirény a druhou rukou zamával. Vyšlo to. Lokomotiva vydala standardní zvuk houkačky Českých Drah a strojvedoucí taky zamával. Je to zvláštní. Většinou jsem tak zajímavý, že se se mnou nikdo ani nepozdraví a tady si se mnou povídá lokomotiva. Vlak zmizel za zatáčkou a jsme zase na silnici mezi kopečky sami. Blížíme se k Rovensku pod Troskami. Malá naprosto nezajímavá vesnice.

Dig.

No teda, jak jsi mohl tuto pozoruhodnost pominout? Již od Jičína uám melduju, že v Rovensku, jež je na naší trase, je úžasná dřevěná zvonice se zvony obrácenými srdcem vzhůru a veškeré úsilí upínám k jejímu navštívení. A kdybychom počkali do neděle – pouhý den ☺, mohli bychom shlédnout zvonění. No, to neprošlo. Do prostor této turistické atrakce se dostáváme díky průvodkyni, jež se za dvojnásobné ustupné uvolila přerušit uytváření zásob dřeva na zimu. Z plošiny obdivujeme mohutnou 376 let starou stolicí, 3 zvony, jež se stejně jako v Kouřimí zvoní nikoliv tahem za lano, ale šlapáním na hlavu dubovou. Paní ochotně předvádí pozici při šlapání, my provádíme inventuru končetin a uracíme se ke kolům.

Trn.

* 100408

Zvonice Rovensko pod Troskami

Starobylá dřevěná zvonice z roku 1930 se třemi tzv. „rebelantskými zvony“ obrácenými srdcem vzhůru. Zvony sv. Jan Křtítel, svatý Václav a svatý Jiří se uvádějí do pohybu šlapáním.
Odliš je zvonář Martin Schrötter z Hostinného nad Labem.

Vstupenka 10,- Kč

Pokud čtete, tak jste se dočetli až na stranu 6.

Za pár kilometrů bude Železný Brod. Tam podle zkušeností i mapy skončí veget a pojedeme zase nahoru. A je tu docela pěkný sjezd. Komplikuje ho odfrézovaná vozovka a samá díra. Ale pořád se dá jet dost rychle. Nějak to přišlo že jsem nejspíš nějakou z nich proletěl a zhasli mi. Aha tak brzdy a šupem ke kraji a pryč ze silnice. Někde kousek za mnou jede Jana a Plašan tak bych jim nerad zatarasil cestu. Jenom jedna věc mi oproti jiným nouzovým zastavením vadí. Nejde mi ovládat přední brzda. Nejde o poruchu stroje, ale levej pazouř nereaguje na povel zmáčknout páku brzdy. Ale přesto se mi povedlo zastavit a dokonce mimo silnici. A je to tu, celá levá ruka mi nejspíš upadne. Od konečků prstů až k rameni je jeden silný tupý bol. Ach jo, zase já. Aspoň že mi naskočil obraz... Přijela Jana a Plašan a zastavují u mě. Tak to by nešlo. Zabíráme moc místa a 10 metrů od nás je manipulační odbočka k nějaké vodárně či co o je. Navádím nás na ni. Než jsem se tam doplácál trochu mi otrnulo a zmírám touhou se podívat co se děje pod obvažem. Pokud mi to tam popraskalo, je tu blízko Železnobrodská nemocnice. Ještě nikdy jsem v ní nebyl, ale jistě mi to tam rádi opravěj. Akorát tady mají silně nestabilno a je tedy nanejvýš vhodné najít místo k sezení.

Dig.

Priznám se, že jsem myslel, že Dig nejprve zastavil, protože chce počkat na Hanku, která jela kdesi vzadu, ale podle výrazu jeho popelavé hváře jsem pochopil, že asi ne a že je něco v nepořádku. Zaťo Jana v roli sestřičky obstála na výbornou.

Plš.

Jana se postarala o kontrolu škrouchů pod fáčema a zase mi to zavázala. Kromě toho, že to mám celé v jednom ohni je to dobré. Ještě malou chvílku si odpočinu a pojedeme dál. Tatranka a Michal jsou někde vpředu, Hanka se přišourala ze zatáčky pod námi.

Dig.

Já jsem jela velmi opatrně a pomalu. Díry byly totiž opravdu hojně a s hloubkou si některé mohly zasoutěžít s menší propastí! Na místo zastávky jsem dorazila se značným zpožděním. Hlavně jsem ale ani nevěděla, že chudák Dig proletěl dírou a čeká až mu tělo opět nabootuje a začne fungovat natolik aby mohl pokračovat.

Hnk.

Tak to by stačilo, jedeme dál. Opatrně pokračuju po odfrézované silnici do Brodu. Michal s Tatrankou stáli asi o 500 metrů dál. Ted' se připojili a jsme všichni. A jsme v Brodě. Tady už jsem byl a vím přesně co nás čeká. Za mostem zajíždím do úzké

uličky a zastavuji u hospody. Jana toho využívá a máže za roh. Toho využívám já a pokládám si člověka na asfalt. Než přišla Jana a než Plašan málem spadnul do řeky ze zábradlí, na kterém balancuje,

jsem se dal trochu dopořádku a vyrazili jsme vzhůru. Ano pamatuju si to dobře. Je to strašný. Stoupáme pomalu a namáhavě. Vůbec nevím kdo kde je. Já mám starosti sám se sebou. Ono tahat kolo do krpálu bez možnost použít levej hnát je opravdu náročné a vysilující. Vyjeli jsme k hasičské zbrojnici v Těpeři, kde jsme vyhlásili krátkou pauzu.

Dig.

Michal mizí na obhlídku místní Sokolovny a spokojeně nám kyne. Až při odjezdu si Plašan detailně ušmírá náčiní v jeho pravicí, souvisejícího se soudobým uživatelem prostor.
Trn.

Já se přišourala jak začíná být mým zvykem jako poslední: Michala s půlitrem piva v ruce stojícího před místní sokolovnou skrývající uvnitř hospodu jsem ale nepřehlídla ;-) *Hnk.*

Po malém odpočinku a optickém prošmejdění širokého okolí pomocí dalekohledu pokračujeme nahoru. Začíná pršet. Hm, to už tu dlouho nebylo. Navlíkáme se do pláštěnek a zase nahoru.

Trochu trapné je, že nás předcházejí pěšáci. Ach jo. A pak se terén zlomil a my se řítili dolů na Jablonec. Pokud prší při jízdě z kopce, je zima a vlhko. Tolik poučení. Přijeli jsme na předměstí a nemáme Michala. Dig.

Už jsme se začínali bát, že někam odbočil případně ještě něco horšilho, že se někde vymáznul. Sjezd to byl dlouhý a prudký a silnice byla při dešti pěkně kluzká a o její kvalitě se snad ani nebudu zmiňovat. Hnk.

Za nějakou dobu přijel a tvářil se náramně zmrzle. Pokračujeme do města. Orientačním bodem je nám konečná tramvaje do Liberce. Celou cestu hledáme hospodu. Je fakt zima a máme trochu hlad. Dig.

Cože? Zima je pořádná a hlad ještě větší, ale za chvíli přijde to nejlepší. Plí.

Dost mě překvapuje, že je tu spousta dobře vypadajících hospod zavřená. Minuli jsme konečnou a pomalu jedeme na Liberec. A mám ji. To je ona. Hospoda Sportovka. Především mě potěšilo, že je to tu kryté, protože bude dost místa na opravu, neboť jsem těsně před příjezdem píchnul. Zase já! Z hospody vyšla asi obsluha a zvala nás dovnitř i s kolama. No tak to je nabídka! Dig.

Prekvápka a ta obsluha a to zrádýlko. Ještě teď se obližuju.

Plí.

Holky si šly užívat pohostinství pohostinství, my opravujeme.

My po čase dokončujeme práce a přidáváme se k holkám. Mají to tu skvostné a obrovský výběr všeho co si kdo může vymyslet.

Dig.

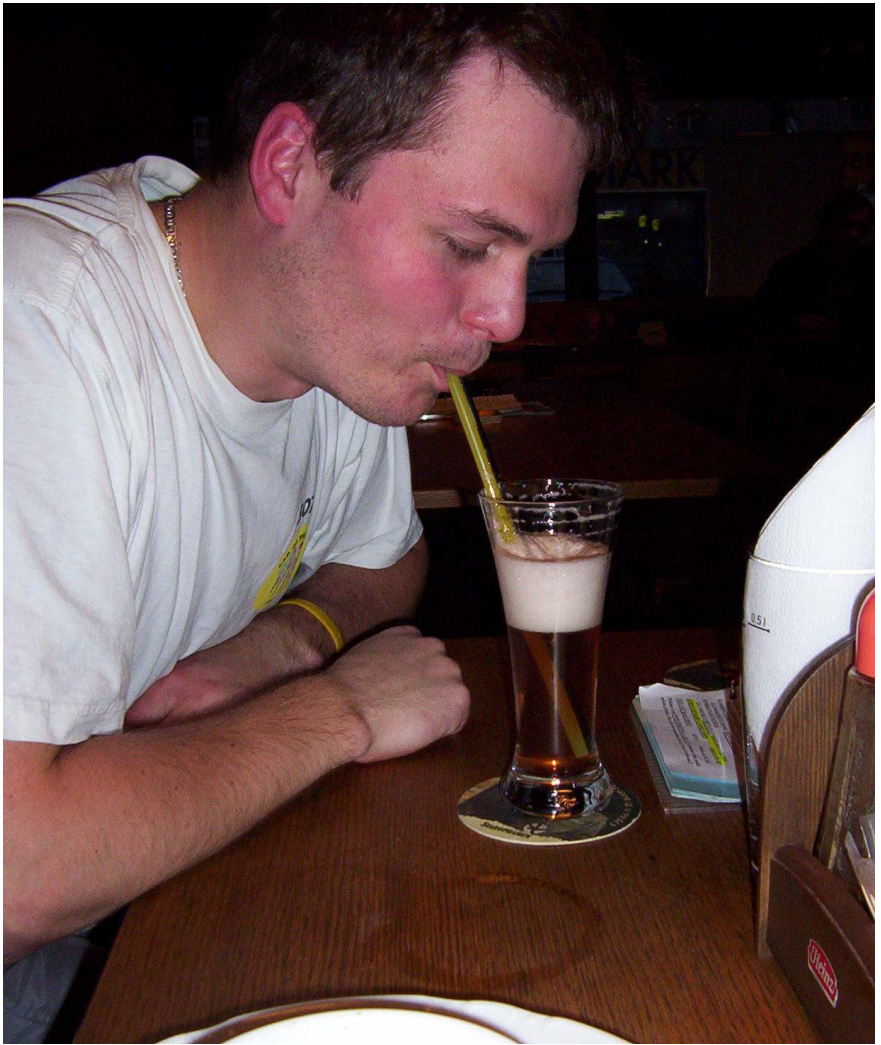
Objednaly jsme si místní česnečku. Způsob podávání nás všechny ohromil. V misce na polívku byla česnečka a vajíčko, na malém talířku položeném přes misku trnily do zlatova opečené kostičky chleba spolu se šunkou a sýrem krájenými na malé kostičky. Vypadalo to moc pěkně a výborně to chutnalo.

Další obrovský plus mají za neomezené množství cukru které nám dali k dispozici. Žádné bídné přiděly dva minipytlíčky k čaji, grogu či čokoládě. Donesli nám dvě plné cukřenky které bez reptání doplňovali jak bylo třeba. Pro nás milovníky sladkého pití prostě PARÁDA !!!

Hnk.

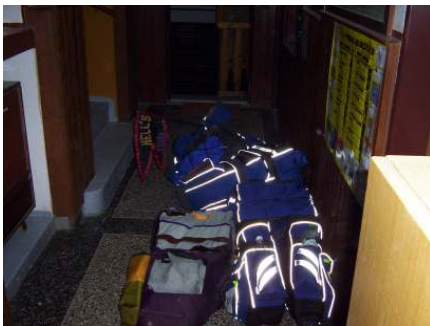

Pokud čtete, tak jste se dočetli až na stranu 11.

A je nám teplo a hezky a nechce se nám do deště. Jsme kousek od plánovaného nocehu. A je tu nápad, že co kdyby nějaký pokojíček... Jana se chopila místních zlatých stránek a mobilu a za chvíli to bylo na světě. Pojedeme doprava a doleva a nahoru a k lešení a tam to bude. Zaplatili jsme, předali děkovátka a jedeme závěrečný kousek dnešní etapy. Jedeme městem jednosměrkama proti. Nejsem rád. Leč co se dá dělat. Dig.

Naštěstí byla hluboká noc a navíc počasí kdy by slušný člověk ani kočku ven nevykopal. I auta raději byla schovaná v garáži a nejezdila když nemusela. Hnk.

Po pár minutách jízdy tmou, deštěm a protisměrem jsme na místě. Jana zařídila vstup, uložení kol a přístup na pokoj. Noc za 120,- je docela levná noc. Odstrajili a uložili jsme kola a vzhůru do pokojíčka. Opravovat se bude až zítra. Co opravovat? No, píchnul jsem. Zase já... Na pokojíčku je teplo, stůl, lednice, postýlky a vedle je umývárna se sprchou, hajzlíky... Co chtít víc.

Než jsme si vše přizpůsobili a zalezli, ještě jsa velmi zvědavým odvažuji fáč z ran na pařátu. Je to k nevíře, vše přežilo bez viditelných potíží. Pak nám Hanka četla z knihy Překročit řeku Styx od Štovička a vytuhli jsme. Dig.

Pamatuju si, že Hanka řekla, že něco bude číst, ale to je všechno.

Plk.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Jablonec	59	590	66,5	15,6	5-14

Ráno 30.4. neděle

Probudila nás Jana ve čtvrt na devět. Mezi devátou a půl desátou přijde človíček s klíčky od garáže, takže do té doby to chce posnídat, zabalit a připravit se na jízdu. Akorát nevím jak to vyřešit s mým píchlým zadním kolem. A tak se pozvolna rozjíždí ranní činnost. Opravdu přišel po deváté. A řešení píchnutosti je tady. Pán vymyslel, že kola dáme z garáže do vestibulu a tam si můžeme dělat co chceme, jak chceme a jak dlouho chceme. Vyvlekli jsme naše miláčky do přizemka a pán odešel. S klukama se vrhám na opravu. Bylo to dost jednoduché. V plášti vězel obrovský střep, tedy netřeba hledat další latentní díru.

Opraveno, je možné jet. Jen malá taková maličkost. Od rána hustě prší, což je doprovázeno sněhem. To není nejlepší začátek dne. Kluci nás ke všemu dnes opouštějí a mají vymyšlený vlak v poledne z Liberce. Zabalili jsme, upravili kola a hurá do deště.

Dig.

Organizace KČT TJ TATRAN Jungmannova 14 466 01 Jablonec n. Nisou IČO: 163 89 131 Telefon: 483 712 130		M 5306418 Doklad číslo	
Datum vystavení <i>21. 7. 2006</i>		Přílohy	
Přijato od (jméno, adresa) <i>CRISTEN JEN</i>			
Celkem Kč <i>-720,-</i> hal. slovy <i>sedm set dva set desítky</i>			
Účel <i>Ubytování 29. - 30. 7. 2006</i>		Schválil	Podpis pokladníka
Text <i>6 x 1 x 120 Kč = 720 Kč</i>		Účtovací předpis (Dal-účet)	Kč h
DPH %	DPH Kč	Bez daně Kč	Převzal
			Dne
			Dne

Tisk OPTYS, s.r.o., OPAVA, tel. 583 777 325, fax 583 777 324, HTTP://WWW.OPTYS.CZ © OPTYS 1996

Do 6/03 OP 39

Já si navíc upravila do deště i své obutí. To bylo poslední slabé místo na těle a už před výpravou jsem dumala jak je zajistit před vodními přívaly. Aby mi

botičky nepromokly jako posledně a já neměla nohy v jezírku studené vody proto jsem si vymyslela takové návlečky z igelitky. Nechtěla jsem mít celou nohu v igelitce, přičemž jsem potřebovala mít boty kryté pouze shora abych mohla i nadále bez problému chodit. Jako na míru na mé boty padla rozpůlená taška z Kanzelsbergeru a to tak, že jsem měla špičku boty zasunutou v růžku a svršek boty mi kryl igelit a ze zadu jsem si to ještě pěkně upevnila za přestřížené uši. To znamená, že jsem maloučkou připomínala doby pochodových cvičení s ochrannými pomůckami proti jadernému napadení, ale to mi bylo jedno, hlavně když to bude fungovat!

Hnk.

Prší opravdu hnusně a hlavně studeně. Jedeme na Liberec. Zima!! Dig.

Pokud čtete, tak jste se dočetli až na stranu 14.

Člověk by řekl, že jízda z kopce je příjemná, ale v tuhle chvíli to bylo to nejhorší, co mohlo být. Nezahrátý, sněhodesť, který bodal do všeho nezakrytého a znepríjemňoval rozhlížení se kolem sebe takovou měrou, že jsem málem přejel dva chodce jdoucí u krajnice.
Plš.

Po třinácti kilometrech stojíme před nádražím a loučíme se s klukama. Dig.

Zrovna, když odjíždíme, tak vysvitlo sluníčko. Jak na potvoru. Ten Ještěd mě však hodně mrzí. Fakticky jsem vám to záviděl, že si to můžete vyjet.
Plš.

Nádraží strategicky zaclání ve výhledu na zasněžené panorama, tatam je ranní trudnomyslnost, její zbytky zabijíme teplou čokoládou z nádražního automatu.
Tm.

A teď hlavní atrakce této výpravy - zdolání Ještědu. Vyčasilo se, svítí slunce a je hezky.

Projeli jsme městem a opouštíme jej v Horním Hanychově. A do kopce. Cestu nahoru netřeba popisovat. Prostě jsme jeli do dlouhého kopce. Prudkého. Dig.

Já se chvíli snažila jet podle Digových pokynů, ale co naplat, prostě takovou sílu v nohou jako on nemám a tak jsem stejně musela ať s tím Dig souhlasil nebo ne přehodit na nejlhčí převod a jet svým kochacím tempem. A že bylo čím se kochat...

Hnk.

Na Výpřeži jsme dali pauzu. Tu jednodušší část stoupání máme za sebou. Místní stánkař uvařil Tarance čaj s medem a mně grog s medem. No, jiný kraj, jiný mrať. Postupně dojely i Jana a Hanka. A jak tak postáváme u rádoby stolku, všimla si Tatranka jedné zvláštnosti. Mají tu krmítko pro supy.

Vypadá to, jako kdyby tu byly rozvěšeny kousky umrlců v koruně stromu. Tak jsme se pokochali a pokračujeme v horší části stoupání.

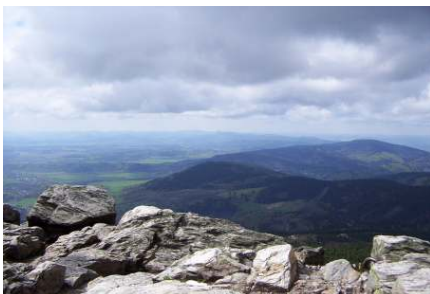

A za pár desítek strastplných minut jsme se ocitli nahoře. A zase máme kliku. Je docela dobrý výhled.

Dig.

Zmocňuji se fotádku a zapomínám na svět.

*Do reality mě přivádí až Hančin šílený pohled, když se chystám
zpříjemnit si urcholové zážitky kusem žuance. Práda, teplo uypadá jinak.*

Trn.

Pokochali jsme se a zase dolů.

Dig.

*Člověk si připadá jak u Rusku, na silnici se procházení voli a pobíhají
slepice (uše dvouohé), jen auta vozoprdu před námi uhýbají do příkopů.*

Trn.

*Nahoru jsme se přehřivali, teď jsme zmrzli jako sobolí ho... . Provedli jsme
korekci trasy a míříme na Ralsko. Ale je nutné zastavit na oběd. To jsme provedli v Osečné
v hospodě u Nasraného Slunce.*

*Teda dost dobrý. Jídlo i obsluha vynikající. Jen je tu poněkud chladněji.
Prokonzultovali jsme změnu trasy a jedeme prosluněným odpolednem dál. Jede se moc
pěkně. Skoro pořád z kopečka a s vánkem v zádech. Rychlost se ustálila na 25 km/h. Kolem
je to pěkné. Jsme v oblasti Českého Středohoří. To je to místo, kde z úplné roviny čouhají
kopečky nerůznějších tvarů, velikostí a výšek. Ještěže kličkujeme mezi nimi. I přes poměrně
vysokou přejezdovou rychlost a rozbitost silnic se dá poměrně dobře kochat. Třeba v
Brništi mají nezvykle velký počet chaloupek a stavení z předminulých století ve velmi
dobrém stavu.*

Pokud čtete, tak jste se dočetli až na stranu 19.

A tak jsme se dokochali až do Lindavy. I tady jsou architektonické skvosty.

Pokud čtete, tak jste se dočetli až na stranu 20.

Úžasné, že? Podle Jany by bylo dobré to někde tady zabalit. Tak jo. Kilometráž máme, strategicky je to pro zítřejší dojezd taky výhodné. Kousek za vsí jsme zalezli do lesa, našli to správné místo a postavili doupata. Škoda že tu s námi nejsou kluci. Těm by se tu moc líbilo.

Dig.

Určitě jo, v tuhle chvíli jsem měl nakoplou kost což jsem si uhnal na fotbalovém utkání. Plí.

Ležíme pár desítek metrů od kopce Ortel.

To je jeden z těch co čouhají z okolní roviny a je nádherně kulatý, oblý a přitom vysoký. Na jeho úpatí je hustý les. V současném příšeří a pod dojmem dnešních čarodějnic vypadá opravdu temně, ponuře a začarovaně. Jako Fangorn. Celou scenérii násobí kvílení

nočních ptáků a vůbec zvuky nočního lesa. Uklohnili jsme si večěři a plni dojmů odešli do říše snů.
Dig.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Lindava	56	657	67,3	14,8	1-19

Ráno 1.5. Pondělí

Probouzíme se do krásného slunečného dne v půl deváté. Tím by byli kluci nadšeni. Tatranka prohlásila, že je krásně jen proto, že je pondělí, tudíž za normálních okolností pracovní den a že se nás počasí snaží nas.... Jenomže mu uniklo, že je státní svátek a tudíž volno. Nepochybně tomu tak je.

Shodně všichni vyprávíme o naprosto praštěných snech. Asi to bylo tou nocí čarodějnic. Tatrunku trápí pochodová namoženina. To je prý takové to, když bolí po dlouhém pochodu klenba chodidla. Odjíždíme z nocležiště. Moc hezky ho Jana vybrala. Vůbec nechápu jak jsem sem po té kamenito banito kořenovito otřesné cestě dojel. A vzhůru dolů. Další zastávka Sloup v Čechách a jeho skalní hrad. Dojeli jsme tam za pár minut. Je nádherně ale ne nejtepleji.

Zajeli jsme k hradu a zaparkovali. Je tu i pout'. Přesto jsme nevzbudili žádný zájem. To je dobře. Vůbec se mi nechce nikomu vyprávět co k čemu na kolech je a kolik to váží a podobně. A jdeme na hrad. Prohlídka byla zajímavá a pan průvodce velmi poutavě a pročitěně vyprávěl. I to co nebyla pravda. Ale hezky se to poslouchalo. K hradu samému jen tolik: pořád je to tu pěkné a doporučuji k návštěvě.

Čas nám pokročil a je nanejvýš vhodný pro sestup do podhradí. A copak to vidí mé bystré oči, není to pivo a párek? Je to pivo a párek. Bud' zdráv stánkaři, za kolik nám to dáš? ... Pravda párky moc tepla nezažily, ale jedlé byly. A teď do České Lípy. Je odtud kousek. A někde tam bude oběd. Pořád je nádherně. Jede se docela dobře, kromě větru proti nás nic nebrzdí. Přijíždíme do Lípy a známými cestami do centra. Jenom mám pocit, že mi nějak plave kolo. Krucinál! Zase jsem píchnul. Zastavili jsme na místě jako při návratu z Česko-Saského Švýcarska a začali opravovat.

Dig.

Ještě, že nám do toho neprší jako posledně. Díky dobrému počasí se na nás přišel několikrát podívat místní čínský majitel restaurace kde se bohužel nevařilo a to ani po čínsku ani po česku. Za to nám dal tip na nejbližší restauraci s teplým jídlem. Už aby, hlad máme všichni.

Hnk.

Oprav se chopily Jana a Tatranka v rámci toho, že si samy na sobě chtěly vyzkoušet jak se to dobře dělá.

Byly úspěšné. Za 20 minut pokračujeme. Ne daleko. Za 300 metrů je hospůdka. Tak to je ona. Dali jsme si kuřátka a gulášek a pohárky a je dobře a vůbec se nám nechce do Prahy.

Pozvolna jsme vyjeli kopec směrem na Zahrádky a poměrně svižnou jízdou jich za chvilku dosáhli. K vidění je tu jen můj oblíbený zámek, který před pár lety vyhořel. Teď má provizorní plochou střechu. Jinak se nic nezměnilo. Holany. Taky nic nového.

Pořád je krásně a tahle část se jede dobře. Minuli jsme hrad Ronov. Zase. Vypadá to, že se na něj nikdy nepodíváme. Ale nechce se mi rušit jízdní nadšení ostatních. Zvlášť v Tatrance se nejspíš něco zlomilo a jede velmi dobře. Dig.

Jak by ne. Zleva ke mně promlouvá známé Kokořínsko, u němž jsem si léta přesně utenito čas užívala dešťů, slunečního žáru, ušudypřítomnému pískoucovému prachu, jarní kuřety a čerstvých klíšťat. Trn.

Promlouvá? A co říká? Já ho přes ty chmelnice kolem, které zase hovoří ke mně, nějak špatně slyším. ☺

Mě trochu chytila lítavá a tak si letím mezi 26 a 30 km/h. Tatranka je pořád někde v závěsu za mnou. Kolem je to pořád pěkné, silnice slušné, jede se báječně. A je tu křižovatka a u ní cedule a na ní napsáno, že do Roudnice nad Labem je to 10 kilometrů. Nějak se přihodilo, že se do čela dostala Hanka. A upaluje takovým způsobem, že jí nestačím. Provoz je pořád nepatrný a stále je nádherně. Po pěti kilometrech zastavujeme. Ne kvůli odpočinku nebo poruchám, ale mají tu něco pozoruhodného. Dva velcí chlapi si hrajou. Až sem nic nenormálního. Ale tihle dva mají v ruce vysílačku a tou ovládají model vrtulníku. Docela jim to jde. Viditelně trénují start a přistání. Že o nic nejde? Zásadní omyl. Vrtulník je na manévrování nejhůře ovladatelný stroj. To platí i o jeho modelu. Pěkné. Jedeme dál. Pořád upalujeme podvečerní sluncem prozářenou krajinou. A už nás vítají v Roudnici. Bohužel jen cedulí. Žádné davy na chodnicích smávátky a transparenty... Přejíždíme most, zatáčíme k nádraží, zajíždíme k pokladnám a hle, před pěti minutami odjel pantáček na Prahu. Tak to je slabší. Další jede rychlík z Chomutova za 45 minut. A stojí tady minutu. Tak to jsem zvědavěj. Zatím vše hovoří proti. Na nakládku nastrojených kol je nás málo, na nakládku odstrojených kol je nás dost, ale zase nestihneme naložit sundané bágly. Všechno to naráží na moji chybějící sílu. Jana zatím šla zapůsobit na místní nádražáky a zajistila nám přesun kol na nástupiště výtahem. Kdyby nádražáci nebyli idioti, odemkli by nám vjezd a dál by se o nás nemuseli starat. No, nic. Teda ta Jana je kus ženský. Zase zapůsobila. Tentokrát na spolucestující. Ti nám po příjezdu vlaku pomohli naložit. Co mi přišlo být naprosto neskutečné, že služební vagón je prázdný, vlakvedoucí vstřícný a ve vlaku dost místa pro nás všechny. Po nakládkě jsme se usadili v kupé u nějakých študáků jedoucích do Prahy a celou hodinu cesty prokecali. Venku je stále nádherně. Dig.

Navíc díky naší opatrnosti a obavě zda se do vlaku dostaneme spolu s koly jsme plánovali jízdenky koupit až ve voze. Jenže nezajímáme ani jednoho průvodčího co prochází kolem kupátek a tak nás navíc, pro někoho velmi nechtěná cesta vlakem, vidí Digu, vyšla zcela zdarma. A to taky není k zahoezení. Hnk.

Přijíždíme na Masaričku. Je krátce před dvacátou hodinou. Naši pomocníci nám pomohli zase kola vyložit, pak se rozloučili a zmizeli v odcházejícím davu. Připravili jsme kola k jízdě a vydali se na závěrečné dva kilometry této výpravy. Známostou cestou přes Bulhara, Italskou, Vozovou do Riegerových sadů, prudkým kopcem nahoru a jsme na Vinohradech. A strhující závěr – vyvekleli jsme kola nahoru, zaparkovali je, vyndali z bágků věci mokré, ohnusnělé a kazící se a tím je této výpravě konec. Za sebe říkám pěkně výpravě. Dig.

Byla pěkná i přes to občas zimní počasí. Škoda jen, že o tu nejlepší část trasy jsem přišel. Pls.

A já za sebe dodávám: Tak namožené nohy jsem neměla ani nepamatuju. Snad mi 3 dny do další výpravy budou stačit k regeneraci. ;-) Hnk.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	53	725	67,6	17,2	13-25

Celková technická data:

Účast

šest prvomájových...: Tatranka, Dig, Hanka,
Jana, Plašan a Michal.

Oficiálně
přiznaná
kilometráž

228 km

Příště

20té Narozeniny

Trasa výpravy		
Praha Vinohrady	Koberovy	Ralsko
Poděbrady	Železný brod	Brniště
Dymokury	Tepete	Lindava
<u>Budčeves</u>	Jitřebsko	Sloup v Čechách
Jičín	Jablonec n.N.	Česká Lípa
Kbelnice	Liberec	Zahrádky
Libuň	Výpřež	Holany
Újezd p.T.	Ještěd	Velký Hubenov
Rovensko p. T.	Křižany	Roudnice n.L.
Klokočí	Osečná	Vinohrady

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Tatranka (Ttr), Dig (Dig), Viktor (Vkt), Hanka (Hnk), Jarka (Jrk), Plašan (Plš), Tomáš (Tom), Jana (Hor), Vladimír (Vld) Michal (Mch) Jan Vl. (Slp), Jan VII. (VII). Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell´s Tour_{club} 2006
Dig & Hnk & Plš
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz